NEA HUND

SELBU TREKK- OG BRUKSHUND-KLUBB 19 82

Nr. 3 Vinter 2000/01 Årgang 18

Lederen har ordet!

Hei igjen,
og godt nytt år alle sammen!

Ja så er vi ferdig med juleribba, akevitten, pakkene og hele smørja.
Ønsket fra i høst ble bønnhørt, har aldri opplevd maken til fint høstvær!
Det ble mange og lange turer i skog og mark, så Sverresborg-gutta er i godt slag nå når hundekjøringssesongen står for tur, og vi har vært noen turer på ski og snørekjørt. Mangler bare litt mere snø....

Jeg traff en hund her om dagen, som bad meg formidle følgende ønske for det nye året:

Fra en håpefull firbeint venn...

I det nye året har jeg ikke så mange ønsker. Jeg har en god og trekkfri plass å ligge på, og jeg får all den maten jeg ønsker meg. Jeg har verdens flotteste stamtavle, og alle de utstillingspremiene jeg kan drømme om. Jeg har fint halsbånd, fine matskåler, all slags rare leker. MEN som i fjor så ønsker jeg meg kun å være HUND.

Da trenger jeg en eier som har tid til meg, og ikke minst de tingene som jeg synes er morsomt.Jeg har så vanskelig for å få eieren min til å forstå hva jeg prøver å fortelle ham, for mennskespråket er så vanskelig for meg, og han skjønner ikke mitt hundespråk.

I år ønsker jeg meg en virkelig god tur i skogen. Der kan vi leke gjemsel en stund, gå spor, trene litt apportering og møte andre hunder og hundeeiere. Hva med en tur til Selbutunet, der STBK-erne trener? Så håper jeg det blir kaldt, og godt med snø. Da er det ekstra godt å komme hjem igjen, varme seg, drikke og spise og slappe av. Så mye bedre man sover etter litt fysisk aktivitet. Det gjør sikkert eieren min også, tror dere ikke?

Hilsen Sigrid

STBK

Leder	Sigrid Edvardsen	73819916
Sekretær	Svein Åkervik	73819300
Kasserer	Maria Rokseth	73818530
Styremedlemmer		
	Gustaf Spets	73819606
	Wenche R. Krogstad	73817547
Varamedlem		
	Grethe M. Nykkelmo	73817644
Støttekomite		
	Elin Setseng	73818132
	Thorill Sørflakne	73817350
Valgkomite		
	Anne-Mari Bårdsgård	73818632
	Jorunn Wesche	73817742
Revisorer		
	Ivar S. Hanem	73817832
	Frode Langseth	73819935
Materialforvalter		
	Sigrid Edvardsen	

Stoff til NeaHund sendes til:
Wenche Randi Krogstad
Nordlia 9, 7580 Selbu

Manusfrist til NeaHund nr. 1-01 er 10. april 2001

NEA HUND

Organ for Selbu Trekk- og Brukshundklubb

Utkommer 3 ganger pr. år.
Abonnement oppnås ved minst å tegne støttemedlemskap i STBK.

Redaktør:
Wenche Randi Krogstad
tlf.: 73 81 75 47

Skrevet og kopiert ved
Selbu DataSats

Medlemskontingent pr kalenderår:

Familiemedlemskap	kr. 125,-
Hovedmedlem	kr. 100,-
Støttemedlem	kr. 50,-

Klubbens bankgirokontonummer:
4285 07 90234

– – –

Annonsepriser:
1/2 side x 3 nummer: kr. 400,-
1 side x 3 nummer: kr. 800,-

Siden sist og framover

- ved Wenche -

Høsten og førjulsvinteren forløp heller rolig i klubbsammenheng. Vi trengte å puste ut litt etter en hektisk sesong. Noe etterspørsel førte allikevel til at vi inviterte til utvidet valpekurs på Selbutunet fire lørdager i oktober/november. Utvidet i denne forbindelse gikk ut på at vi i tillegg til valpetrening også hadde innføring i spor, apportering og feltsøk. Det ble et noe ujevnt oppmøte, men alt i alt var fire ekvipasjer innom.

Miljø- og sportreninga pågikk i hele høst. Takket være supert vær og barmark kunne vi trene spor helt til desember. Det var selvfølgelig en stor fordel for våre yngste rekrutter. De fikk lagt et godt grunnlag for neste sesong. Så får vi bare håpe at det blir tidlig barmark i år. - Men først må vel vinteren komme for alvor før det blir for sent.

Flere medlemmer avsluttet året med gode resultater på blodsporprøver og utstillinger. Sigrid Edvardsen og Bonnie rundet av sporsesongen med å ta sin tredje 1. premie på spor - på vår egen blodsporprøve i september. Dermed fikk Bonnie championatet og kan nå smykke seg med tittelen NVCh (Norsk Viltspor Champion). Forøvrig den andre i STBK med denne tittelen. Så blir det spennende til sommeren hvor mange av de andre som når dette målet. To stykker mangler kun en førstepremie og flere har kommet godt igang.

De modigste utstillingsfarerne stilte opp på Norsk Kennel Klubs store arrangement i Hamar siste helga i november. Emil til Maria Rokseth gikk helt til tops i Landseer-ringen og ble like godt beste hannhund, best i motsatt kjønn (BIM) og fikk tittelen Norsk Vinner-2000. Helga før fikk han sitt voksen-CERT og ble dermed Norsk Utstillings Champion. Men året sluttet ikke med det: Lørdag 9. desember ble det svensk CERT på Emil og ny tittel - Svensk Utstillings Champion. Mye heder og ære på kort tid og vi gratulerer så mye! De andre to som var på Hamar er Ingeborg Borseth m/Bamse og Elin Setseng m/Mira. Resultatene står bakerst i NeaHund.

Spleisefest

Som en hyggelig og sosial avslutning på året inviterte STBK til spleisefest i kantina på Selbutunet lørdag 2. desember. Datoen var kanskje ikke helt ideell sett ut ifra "trøkket" på julebordfronten, men vi var hele 16 stykker som benket oss rundt bordet. Mye god mat av alle slag ble satt fram til felles spise, og vi vil særlig nevne desserten; en særdeles nyyydelig, hjemmelaget karamellpudding tilberedt av vår sekretær, Svein Åkervik. Nam!

Litt "selskapslek" må man ha etter et bedre måltid. Siden vi gjerne vil holde oss oppdatert innen det nyeste på innlæringsfronten når det gjelder hund, satset vi på shaping ved hjelp av såkalt klikker. Og for virkelig å føle hvordan denne metoden fungerer var elevene denne gangen ikke hunder, men tofotede festdeltakere. Belønningen var selvfølgelig også tilpasset - ikke leverbiter, men "Knott" og "Lakrispinner".

En meget vellykket kveld som vi vedtok å gjenta neste høst, men da på en litt tidligere dato.

Framover

Onsdager og søndager vil fremdeles bli faste treningsdager framover i 2001. Alle er selvfølgelig velkommen! Dersom noen av dere trenger å trene sosialisering av valper/unghunder er det muligheter for det begge dagene.

Styret har diskutert muligheten for et helgakurs omkring hund i løpet av etterjulsvinteren, men det hele avhenger i om vi får instruktør/kursleder. Er vi så heldige vil dette bli annonsert.

Apropos kurs - de av dere som er interessert i blodspor kan sette av siste helga i mai - da holder vi kurs etter ca. samme opplegget som i fjor. Og valpe- og "dressur"-kurs vil bli avholdt etter påske.

STBK søkte NKK om å få avholde terminfestet blodsporprøve lørdag 7. juli og fikk invilget denne datoen. Da vil det selvfølgelig bli bruk for sporleggere og vi oppfordrer alle interesserte om å melde seg og hjelpe til med dette.

Vell møtt til konstruktiv hundetrening og hyggelig hundeprat i 2001!

Bessie hilser det nye året

En av våre nye rekrutter til brukshundgjengen - grand danois Hotpoints Best I Could - eller Bessie til hverdags. Før jul gikk hun sine første spor og nå har hun startet opptreninga til feltsøk. - Kjempemorro, synes Bessie.
Foto: Eier, Grethe Malvik Nykkelmo

Fra Norsk Kennel Klub

Forslag til ny hundelov

I disse dager behandles et nytt forsla til ny hundelov hos politikerne. Høringsutkastet til denne er i korte trekk dette:

* Alle lover og regler om hundehold blir nå samlet på en plass. Tidligere har disse lovene vært spredd på forskjellige plasser (jaktlov, bufelov, hundeeierlov, osv.)
* Lovene blir oppdatert til dagens samfunn.
* Den nye loven innebærer en viss skjerpelse av kravene for å kunne avlive hund som jager bufe. Nå presiseres det f.eks. at man først skal prøve å fange inn hunden før man går til et så drastisk skritt som avlivning.
* Det åpnes heller ikke for en generell adgang til å avlive hunder som går løse slik noen hevder i debatten.
* Den nye loven åpner for å kunne avlive eller skade hunder som angriper folk. Å forsvare seg når man blir angrepet har alltid vært lovlig med henvisning til nødrettparagrafen.

Årsmøte i STBK

Arrangeres

fredag 2. mars 2000 kl. 19.30.

på

Selbutunet.

Innkalling vil bli sendt ut til alle medlemmer pr. brev.

Søk spor!

En beretning om sporprøven som STBK arrangerte høsten 2000.

- Av Svein Åkervik. Foto Henrik Morseth og Stig Meier Berg -

En eller annen gang i løpet av -99, var det noen i klubben med tiltakslyst, som foreslo at det måtte da være mulig for oss å arrangere sporprøve i Selbu. Ideen virket realistisk, og etter å ha snakket om dette på en del treninger, fant vi ut at vi skulle sende en påmelding for sommeren/høsten 2000. Så snart påmeldingen var sendt, var det ingen vei tilbake, og områdene langs Østungveien ble vurdert som ideelle for konkurransen.

Med erfaring fra tidligere prøver som klubben hadde stått for, ble det til at Stig M. Berg og Wenche Krogstad tok ansvaret for planleggingen og framdriften i arbeidet. Selv om dette var en prøve som skulle gå over kun en dag, var det en del ting som måtte planlegges og ordnes. Vi andre ble bistandsorgan når det ble behov for hjelp.

Forberedelsene

Påmeldingene kom, og det tok ikke lang tid før det var mange nok til at prøven kunne holdes. Dommere ble det også avtalt med, så det som gjensto var å klargjøre det viktigste, sporene og det rent praktiske med arrangementet. Prøven skulle være lørdag 9. september, så torsdag den 7. skulle det legges ca. 20 spor på begge sider av veien mot Østrungen. Med litt frafall i sporleggere, ble det til at noen måtte legge 3-4 spor, som helst skulle huskes når konkurransen startet. Ikke alle sporleggerne følte seg godt kjent i terrenget, men det ble løst ved at de som var litt usikre, fikk områder der det var lett å ta seg inn igjen. Jeg er ikke helt sikker, men jeg tror at noen av de som tvilte på sin egen orienteringsevne, var så oppsatt på at de skulle legge gode spor, at de var litt for beskjedne angående sine egne evner. Slik beskjedenhet er prisverdig, og dette borget for at sporene de forskjellige ekvipasjene fikk å bryne seg på, ble både korrekte og passe lange.

Alle sporene var fordelt, og folket forsvant med merkebånd og notatblokk. Det ble merket og tegnet etter beste evne, og hjernene jobbet på høygir for å få et best mulig mentalt bilde av det sporet som var lagt. Det ville være ille om sporleggeren under prøven måtte si - "Jeg er ikke sikker, men nå tror jeg at vi ikke er på sporet lenger". Mørket falt fort på denne kvelden også, men de fleste sporene lå nå klare til utlegging av blod neste dag.

Fredag 8. var det blodlegging og innsamling av merkebånd. Været hadde vært forholdsvis brukbart før i uka, men denne fredagen hadde det blitt heller fuktig utover dagen. Regnbyge på regnbyge sto i leveringskø fra vest, og det regnet som kom var en mellomting mellom pøsregn og nedbør i bøttevis. De som forholdsvis tørre gikk ut i naturen, kom tilbake som halvdruknede katter. Det vi alle tenkte på, var hvordan dagen etter ville bli om dette været fortsatte. Før det ble alt for mørkt, ble det satt opp merker ved sporstart, men "viltet" ved sporslutt ble ikke lagt ut, da faren for tyveri av dette var for stor.

D-dag

Hurra!, lørdag 9. september opprant med pent vær, og stemningen var på topp. Sporleggerne fikk nå utdelt spesialimporterte rådyrskanker fra Åsenfjord. Ut fra antallet skanker som var skaffet, ble det fleipet med at det nå måtte være en overvekt av låghalte rådyr i den populasjonen som oppholder seg omkring Åsen. Med litt frenetisk aktivitet, samtidig som flere og flere deltagere dukket opp, ble alt klart til riktig tid.

Den store grusplassen oppe på kanten der veien flater ut, var omgjort til parkeringsplass og oppmøteområde. De nødvendige presentasjoner og trekninger var snart unnagjort, og de to dommerne tok seg bort til de første sporene sammen med hunder, hundeførere og sporleggere.

De som hadde trukket spor som skulle gåes tidlig, fikk fort utløp for sin spenning, men om dette var bedre enn å vente litt utover dagen, kan det vel være ulike oppfatninger om.

Det at jeg selv var både sporlegger og deltaker, gjør at jeg ikke har fått fatt i hvordan det gikk med alle de ulike ekvipasjene. Det jeg imidlertid fikk med meg, var at det var stor spreding blant de som deltok. Det var hunder som tok sporet, og gikk konsentrert fra begynnelse til slutt, og det var huder som tok sporet, men brukte hele skogen som tumlepass på en frenetisk leting etter ett eller annet spor. Etter hvert som en del av sporene var gått, og folk begynte å komme tilbake til møteplassen, startet diskusjonene og beskrivelsene av det de hadde gjort og opplevd. Ut fra det jeg hørte, var alle fornøyde med de sporene de hadde fått. Det var heller ingen som klaget på dommerne. Disse signalene, gjorde at vi snart skjønte at vi hadde klart det vi hadde ønsket, nemmelig å lage en sporprøve der det var de ulike ekvipasjenes ferdigheter eller dagsform som skilte på resultatlisten, og ikke sporene eller dårlig opplegg. Det var sågar noen av deltakerne, som er erfarne i deltakelse på slike prøver, som uttalte at dette var et meget godt arrangement på alle måter. Dette ble også støttet av begge de to dommerne, som kanskje best av alle fikk se både opplegg og de ulike sporene som var lagt.

Ventetiden ble "slått ihjel" rundt bålet med kaffe fra svartkjelen. Til venstre Sigrid Edvardsen, til høyre Karin Klepp Dagsvik og i midten gemal Dagsvik.

Utpå dagen var de siste sporene gått, og dommerne kom tilbake for å skrive sine kritikker. De resterende, som ikke hadde forlatt området på grunn av andre gjøremål eller oppgaver denne dagen, benyttet ventetiden til å "stormspise" pølser og brød, eller nyte kaffe og kaker som ble servert fra det kombinerte kantine- og premieteltet.

Grillansvarlig med hjelpegutt - Thorill Sørflakne og Jon Olav Trondset - sørget for at det ble nok pølser til alle.

Selvfølgelig klarte ikke værgudene å holde på vannet denne dagen heller, men de holdt tett til alle sporene var gått, så det var ingen krise at premieutdelingen foregikk i duskeregn. Ut fra de kritikkene som kom, og ansiktsuttrykkene til de som hadde deltatt, så det ut til at de aller fleste var fornøyd med dagen. Det var heller ingen som dro fra arrangementet med argumenter om at det var noe ved opplegget eller sporene, som hadde gjort at de selv ikke hadde oppnådd et bedre resultat. Det vil jeg si må være en meget positiv ting for oss som jobbet med å få dette så bra som mulig.

Forventninger og spenning før premieutdelinga.

Premieutdelinga - fra venstre prøvens leder Toralf Borseth, STBK's leder Sigrid Edvardsen og dommer og NKK's representant, Øystein Sjursen. I teltet skriver Wenche R. Krogstad.

Bare blide fjes - Svein Åkervik får overrakt kritikken med 1. premie av dommer Øystein Sjursen. Til venstre Sigrid med premien - et hundehalsbånd, og i midten dommer Marvin Røstadli.

Denne prøven ga mersmak, og vi håper at vi klarer å gjenta suksessen i løpet av 2001. Vi tar sikte på at vi skal holde deltakelsen på omkring det vi hadde i år, da det så langt ikke er overflod av sporleggere. Vi håper også at vi kan få tildelt prøven litt tidligere på året, da det så seint på høsten lett kan bli kollisjoner med jakt eller andre interesser. Vil til slutt takke grunneierne for den velviljen som ble vist, ved at vi uten problemer kunne bruke et så bra område til å holde prøven.

Er du en av dem som nå har blitt nysgjerrig på hva sporprøver er, så ta kontakt med oss og bli med på treningene vi har. Vi får mye frisk luft og trim, og det beste av alt er at våre firbeinte venner får gjøre noe fornuftig og utfordrende.

Resultater:

Nr. 1 - Helge Solberg fra Vindøla m/Annwn's Quite A Lad (welsh corgi pembroke)
1. pr. m/HP

Nr. 2 - Helge Solberg m/ IntNordUChNSVCh Jesperbakkens Charlie Chaplin (pet. bas g.v.)
1. pr m/HP

Nr. 3 - Wenche R. Krogstad fra Selbu/STBK m/Tomboys Sweet Simone (cocker spaniel)
1. pr.

Øvrige med 1. premie:

Hilde Kolstad, Verdal, m/NVCh Desperados Nicoline (eng. springer spaniel)
Sigrid Edvardsen, Selbu/STBK, m/Snorre Gode av Sverresborg (labrador retr.)
Britt Moen, Trondheim, m/NSUCh Hunter (petit basset griffon vendeen)
Svein Åkervik, Selbu/STBK, m/Yoshi (akita)
Birgit Westgård, Trondheim, m/Desperados Proto Orfeus (eng. springer spaniel)
Elin Setseng, Selbu/STBK, m/Draugens Netto (hollandsk gjeterhund)
Terje Andersen, Dragsten, m/Terra (petit basset griffon vendeen)

Med 2. premie:

Anne Koteng, Bjugn, m/Austrått's Happy Go Lucky (labrador)
Karin Klepp Dagsvik, Steinkjer, m/NVCh Pia (labrador)
Hallvard Husby, Åsen, m/Arkanto's Admirable Antigone (flatcoated retr.)
Kjell Kulsetås, Selbu, m/Sambo (norsk elghund grå)
Thoralf Moen, Trondheim, m/Winchester (petit basset griffon vendeen)

De tre hundene som ble rangert.
Foran fra venstre Annwn's Quite A Lad, eier Helge Solberg og IntNordUChNSVCh Jesperbakkens Charlie Chaplin.
Bak fra venstre dommer Marvin Røstadli, Tomboys Sweet Simone m/eier Wenche R. Krogstad og dommer Øystein Sjursen.

KVALITETSFÔR TIL DAGLIGVAREPRISER!

Labb kommer fra Felleskjøpet, Norges største produsent av dyrefôr, og kan kvalitetsmessig måle seg med hvem som helst. Samtidig sikrer stor produksjon og ingen fordyrende mellomledd at vi kan selge Labb til priser få andre kan konkurrere med.

Gi Labb - så trenger du ikke å velge mellom pris og kvalitet neste gang du skal kjøpe fôr til hunden din!

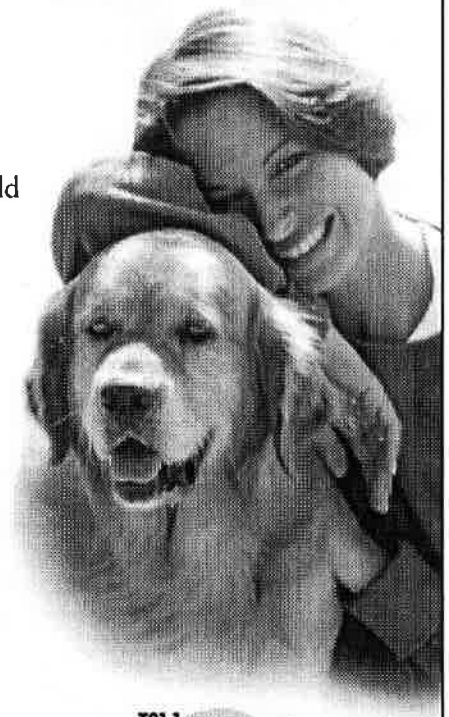

Labb Tilskudd 15,50

Labb Normal 18,50

Labb Energi 19,50

Labb Aktiv 7kg 119,-

Labb Aktiv 20kg 290,-

Stikk innom FK butikken. Her finner du alt du trenger til hunden din, og gode tilbud på en rekke andre varer til hus og hage!

FK butikken

UTSTYR FOR JAKT - FISKE - FRILUFTSLIV

INTERSPORT

JAN SAKSHAUG Sport &co.

SØNDRE GT. 4, 7500 STJØRDAL, NORGE, TLF.: 74 82 45 09 FAX.: 74 82 16 40

Rimelig hundeforsikring i GJENSIDIGE.

GJENSIDIGE
Sør-Trøndelag
7580 Selbu, tlf.: 73 81 79 00

Tren aktivisering sammen med hunden din:

"Sitt pent"

- Sakset fra svensk Hundsport nr. 10-2000. Av Nina Roegner -

"Sitt pent" vil si at hunden sitter på baken med framlabbene opp i luften. Når hunden skal sitte pent ser det lett ut, men det kreves mye konsentrasjon og øvelse innen hunden selv kan holde balansen. For en stor og tung hund er det ekstra vanskelig.

Du kan lære hunden å sitte pent når du sier "Hands up!" samtidig som du peker mot den. Da tror vennene dine at hunden forstår engelsk....

Dersom hunden din liker øvelsen vil den etterhvert sitte pent helt av seg selv når den tigger godbiter eller ønsker oppmerksomhet, den blir mer eller mindre selvforsørgende.

Når hunden f.eks. er på besøk hos farmor eller mormor og sitter pent foran kjøleskapet blir det garantert utdeling!

Trinn 1:

Få hunden til å sitte foran deg. Hold en hånd med hundens favorittgodis foran nesen dens. Når hunden snuser etter godbiten drar du hånden langsomt rett opp og over hodet på hunden. Hold hele tiden hånden nært hundens nese.

Gjør du bevegelsen for fort eller holder hånden for langt unna hunden vil den kanskje reise seg opp eller stille seg på bakbena. Da fjerner du bare godbiten og starter fra sittende igjen.

Når hunden strekker seg etter godbiten får den lang hals og den vil forsiktig løfte den ene eller begge labbene. Gi belønning hele tiden mens hunden strekker seg **opp etter godbitene.**

Trinn 2:

Nå skal du kun gi hunden belønning når den løfter den ene eller begge labbene når du holder godbiten over nesen på den. Begynn også å si det ordet du har tenkt å bruke.

Si ordet en gang samtidig med at du lokker hunden til å løfte labbene. Øv på dette mange ganger, det er viktig at hunden selv finner balansen, ellers vil den kanskje jukse ved å holde labbene rundt armen din.

Den anstrenger seg mest fysisk dersom den får balansere selv. (Selvfølgelig trenger valper og gamle hunder en hjelpende hånd å støtte seg mot.)

Trinn 3:

Når hunden har forstått øvelsen og i tillegg kan sitte en liten stund uten å falle ned er det tid for å øke vanskelighetsgraden.

Still deg et lite stykke fra hunden og be den sitte pent. Den trenes da i å sitte pent uten din støtte og hånden din med godbit.

Start med kort avstand og la hunden sitte pent i noen sekunder før du gir godbiten.

Etterhvert øker du både tiden som hunden sitter pent og avstanden fra deg. Dette krever mye trening ettersom det alltid er lettest å sitte pent om man har en kjøttbolle over nesen å sikte mot!

Lykke til!

Innlæring:

La det ta tid - gleden er det viktigste...

Alle hunder fungerer ulikt i inlæringssammenhengen. I første omgang skal du trene hunden din på en måte du selv synes fungerer.

Enkelte hunder er f.eks. forsiktige og skal kanskje "peppes" før de overhodet våger å ta et leketøy i munnen, mens andre kanskje må dempes for ikke umiddelbart å tygge den sund

Treningsinstruksjonene bygger på frivillig innlæring. Du belønner effektivt med stemmen og godbiter hver gang hunden er på veg til å gjøre rett.

Gjør hunden feil er det viktig at du ikke sier nei - hunden kan da miste lysten til å prøve igjen. Derimot får den ikke godbit når den gjør feil!

Tenk også på at det ikke er sluttresultatet som er det viktigste. Tvert imot er det den tiden du øver med hunden din hver dag som gir den et gledesfyllt og verdifullt arbeid. Ha det derfor ikke for travelt med treningen!

SPAR supermarked

STATOIL

Statoil Service Selbu

Spar: Man - Ons 09-18
Tors - Fre 09-20
Lør 09-18

Statoil: Åpent til 22.00

* Dagligvarer
* Smørehall m/dekkservice
* Nytt selvvaskeanlegg
* Gass og Gassovner
* Videoutleie
* Rikstoto - Tipping
* Medisinutsalg

Det du trenger - når du trenger det!

B.Langseth A.S.
VARESENTER - BENSINSTASJON
7580 Selbu - Tlf. 73 81 01 70 - 73 81 01 80

Om hvordan Benson ble frisk...

...til tross for penicilinkurene

- Saksetfra det svenske hundebladet "Fido" nr. 4/2000. Av Richard Allport -

Labradoren Benson hadde en lang sykehistorie med alvorlig eksem, ørebetennelser, oppkast og diarèer bak seg da han ble henvist til Richard Allport for holistisk behandling.*

Jeg skal fortelle historien om en pasient som jeg har behandlet en stund, en herlig labrador som heter Benson. Da jeg først traff han var han fem år gammel og han ble sendt til meg for at han led av en kronisk leversykdom.

Da jeg gikk igjennom hans tidligere sykehistorie og de behandlingene han hadde fått var jeg spesielt interessert i å få utredet hva som hadde skjedd med ham da han var valp.

Slik gikk det til

Etter den første vaksinasjonen ved 9 ukers alder hadde Benson vært slapp i noen dager og klødd seg mye noe som hadde gjort huden hans rød og irritert. Irritasjonen dempet seg da han ble behandlet med en cortisonsalve av veterinæren, men etter at han igjen ble vaksinert ved 12 ukers alderen utviklet han en alvorlig ørebetennelse. Også den forsvant etter behandling med øredråper med cortison og antibiotika. Benson hadde det så bra fram til han fikk neste vaksinasjon et år senere. Otrent en måned etter denne fikk han omfattende, kløende utslett på kroppens underside.

En kur med cortisontabletter gjorde ham bra, men etter noen uker kom utslettene tilbake med infiserte kveiser.

Denne gangen ble Benson satt på en fire ukers kur med antibiotika og han ble helt frisk.

Inntil han etter en måned kom tilbake til veterinæren med både en bakteriell infeksjon og Malassezia (en soppinfeksjon). Det ble anbefalt spesielle antisoppshampoer og en tolvukers kur med antibiotika ble igangsatt.

Huden ble etter dette helt normal og utslagene og infeksjonene kom aldri tilbake.

Men etter to år

ble Benson rammet av hyppige utbrudd av diarè. Veterinæren prøvde å bytte ut Bensons normale diett med spesialfor for overfølsomme mager og allergiske hunder, han prøvde også med kurer med antibiotika og med ulike typer av "bindende" middel, f.eks. kaolin* og kull.

Alt sammen hjalp en stund, men diarèen kom hver gang tilbake etter en stund.

Til slutt røntget man Bensons mage og det viste seg at Benson hadde en kronisk bukhinnebetennelse. Cortison ble satt inn og snart var Bensons fordøyelse igjen i orden.

Etter et par måneder utviklet Stakkars Benson så en leversykdom - en kronisk betennelse som førte til at han gikk ned i vekt, han kastet opp og ble sløv. Den nye tilstanden var ikke mulig å lege ved hjelp av medisinering og ved dette tidspunktet ba Bensons eiere om å få ham henvist til en holistisk veterinær.

Etter å ha

gått igjennom Bensons historie skrev jeg ut homøopatisk Nux Vomica og tuja til ham samt løvetannrot som urtemedisin.

Løvetannrot og Nux Vomica er begge leverstyrkende medisiner og Nux Vomica hjelper dessuten til med å nøytralisere skadelige bieffekter av konvensjonelle medisiner. Jeg skal forklare mer om tuja senere.

Etter et par

uker hadde Benson det mye bedre og leveren hans syntes å ta seg igjen, men så begynte han atter å få diarèer. Disse behandlet jeg med Slippery elm, det homøopatiske legemidlet aloe og dessuten litt mer tuja.

Slippery elm påvirker betente tarmer, aloe er et homøopatisk legemiddel ved alvorlig diare, men også ved overforbruk av konvensjonelle medisiner.

I løpet

av to uker hadde Bensons diarè forsvunnet, men hans hudproblemer begynte å komme tilbake. Han begynte igjen å klø seg intenst, få infiserte kveiser og han mistet hår og fikk store bare flekker på kroppen.

Samtidig begynte han derimot å se mye friskere ut, han var piggere, hadde fått tilbake sin normale vekt, kastet ikke lenger opp og hadde heller ikke diarè.

Jeg skrev ut

en shampo med tea tree olje og brukte homøopatisk sulfa og mer tuja. Tea tree er et utmerket antibakterielt og antisoppmiddel; sulfa kjøler ned og roer betent hud og også tuja er et middel som er virksomt ved tilstander som har brutt ut pga. vaksinasjoner.

Jeg arbeidet ut ifra ideen om at alle Bensons problemer hadde startet i forbindelse med vaksinasjonene, som hadde gitt opphavet til hans første hud- og øreproblemer. Disse hadde blitt holdt tilbake ved hjelp av antibiotika og cortison, men hadde kommet igjen.

Etter en stund hadde problemet flyttet seg fra huden til fordøyelsesorganene. Hudproblemer som over lang tid dempes ved hjelp av konvensjonelle medisiner flytter seg ofte innover i kroppen. Betennelsen i tarmene som ble behandlet med cortison flyttet seg derfor til leveren.

Ved å bruke naturlige middel for å forsterke leveren og tarmene og ved å bruke homøopatiske legemidler for å hjelpe til å oppheve effekten av den opprinnelige årsaken, vaksinasjonen, kunne sykdommen flyttes ut av kroppen igjen. Dermed kom den tilbake til starten - huden.

Benson er

fortsatt tilbøyelig til å få anfall av kløe, men han er en meget lykkeligere og sprekere hund og kommer litt etter hvert til å bli kvitt alle problemene sine.

Så historiens konklusjon er at man ikke skal la valper få hverken cortison eller antibiotika dersom det ikke er absolutt nødvendig. Og om en sykdom synes å flytte seg fra kroppens ytterside, hud eller ører, til innsiden - da skal man virkelig begynne å ta problemet på alvor.

Richard Allport er engelsk veterinær og sjef for et stort senter i Herfordshire i England som tilbyr en rekke naturlige behandlinger for husdyr, bl.a. akupunktur, homøopati, naturmedisin og healing. Han skriver også regelmessig i det engelske hundebladet "Dogs Today" og har deltatt i en rekke TV-programmer.

Ordforklaring *

Holistisk/holisme = teori som hevder at helheten har sine egne lover og ikke kan avledes av delene.

Kaolin = ren, hvit leire, porselensleire.

red.

Fotosafari på Myråsen

Elin prøver å samle troppene til fotografering. Ikke så enkelt når nesten samtlige stadig snur baken til fotografen. Kan det være et forsøk på demping?

Det er alltid hyggelig å få og sende hjemmelagede julekort, og til venner og kjente innen «hunderiet» sender vi gjerne bilde av våre hunder. Og for å få den helt store julestemningen skal det helst være snø som bakgrunn på disse julekortene. Men høstværet hadde vært usedvanlig mildt og vakkert og snøen lot vente på seg. Nå var det sist i november og lyset ble stadig dårligere for hver dag som gikk - nå fikk det briste eller bære. Varme sen-novemberfarger er da også en fin bakgrunn og snøen kunne like godt glimre med sitt fravær ut året for den del. Elin Setseng og undertegnede tok med fotoapparat m/zoom, flere filmer og hundeflokken opp til Myråsen/skytebanen i Øverbygda. Så var det å legge iveg utover myrene i lav høstsol.

Det er IKKE enkelt å få gode bilder av urolige objekter, men en og annen gang slumpet det til at en av dem stod stille lenge nok til at jeg rakk å knipse. Bildene skulle selvfølgelig være så naturlige som mulig. Den værste vimsekoppen av alle fem var den eldste - cocker Lita «støvet» hele tiden rundt på jakt etter nye og interessante lukter. Av den grunne ble det ingen brukbare bilder av henne. Men alt i alt ble vi ganske fornøyd med resultatet. (Løsningen hadde nok vært å ta ut en og en hund, men da hadde vi ikke rukket over alle før natta falt på.)

Wenche R. Krogstad

Momo storkoser seg med å skli på magen i myrgraset.

Mira - vakker ung dame opplyst av naturens egen lyskaster.

- Hjelper det å blunke til fotografen, mon tro? Pippi i "rampelyset".

Kjekk kar og gentleman. Scott er et takknemlig foto-objekt.

Hundens utvikling

- Sakset fra Hundesport nr. 6/7-97. Av Nils A. Johannessen. Del 1 -

All utvikling skjer langsomt og suksessivt. Dagens dyrearter er et resultat av lang og stegvis utvikling. Alle dyr som lever på land, har utviklet seg fra dyr som tidligere levde i vann. En dyresrts utvikling kalles fylogenese. Interesserer vi oss bare for et individs utvikling fra unnfangelsen til død, kalles det ontogenese. Atferdsontogenese er læren om artens atferdsmessige utvikling fra unnfangelse til død.

Under sin tidlige utvikling gjennomgår individet mange av de tidligere fylogeniske utviklingsstadier. Noen landlevende arter har f.eks. gjeller under fosterstadiet som minner oss om at det tidligere har vært et dyr som levde i vann. Dette fenomen kalles for det ontogenetiske bevis for fylogenesen. Det avspeiler artens tidligere utvikling (fylogenesen).

Inndelingen av hundens utviklingsperioder varierer fra forfatter til forfatter. Eberhard Trumler har sin inndeling, hvor første fase kalles "vegetative" eller på norsk noe sånt som "planteaktige", tilsvarende inndelingen benytter Järverud.

Trumler har drevet årelang og nitidig forskning på dingoer, og han regnes som en autoritet på området.

Scott og Fuller publiserte sin avhandling "Genetics and the sosial behavior of the dog" i 1965. Den er av mange med rette regnet som selve "bibelen" på området hunder og atferd. Scott og Fuller regner voksenperioden etter 12 måneders alder.

Noen regner altså hundene som voksne etter første løpetid, andre først ved 20 måneders alder. Hva som er rett kommer an på øynene som ser, og hva som er rett er ikke nødvendigvis særlig viktig heller. Men det finnes belegg for å hevde at begge er rimelig fornuftige. De fleste har en felles oppfatning av utviklingsperiodene frem til valpen er 3 uker eller 12 uker, deretter skiller man lag.

La oss tenke oss en etolog og en psykolog som ser en 2 uker gammel valp reagere på en stimulus fra moren.

Etologen vil si: "Se hvor fint naturen fungerer", mens psykologen vil si: "Se hva valpen allerede har lært". Er det ene rett, det andre rett, begge riktige eller ingen av forklaringsmodellene troverdige?

Trolig lærer valpene noe allerede fra dag 1, og det er sikkert at "livet" er avhengige av en rekke medfødte responderte atferder for at individet skal klare å overleve. "Verden" kan forklares på flere måter.

Jeg har valgt i hovedsak å følge inndelingen som Erik Wilson skriver om i boken "Etologi og dressurlære" fordi han lar unghundperioden vare frem til hunden er 20 måneder. Jeg tror ikke tamhunden er voksen før den tid.

Nyfødtperioden 0-2 uker

Valpene er ved fødselen både døve, blinde, hjelpeløse og relativt uutviklede.

Det viser seg at valpens aktivitet i hjernen tilsvarer hjerneaktiviteten ved soving. Dette har man målt seg fram til ved EEG-tester. Hjernen er nesten inaktiv de første 10 dagene av valpens liv. Valpene er ikke i stand til selv å regulere kroppstemperaturen, men de reagerer på temperaturforskjeller. Den nødvendige temperatur opprettholdes ved at de ligger inntil moren, hverandre eller søker andre varmekilder. Valpene reagerer kun på temperatur og trykk. Nesen virker forøvrig utmerket. Med et slikt utgangspunkt er valpen helt og holdent avhengig av tispens stell dersom den skal overleve.

Den nyfødte valpen beveger seg i ring. Gulvet i ulvehiet er formet som en skål, og ringbevegelsene til valpene medfører at de blir liggende samlet. Ringbevegelsene sørger også for at valpen aldri vil ende langt fra utgangspunktet.

Det er beundringsverdig at en tispe som aldri tidligere har deltatt eller sett en mors omgang og pleie av nyfødte, plutselig er i stand til å utføre et komplisert sett av moderlige atferder. Disse pleieatferdene forandrer seg helt frem til valpen er i stand til å klare seg selv. Pleieatferdene må utføres med nøyaktighet og stor presisjon. Det er ingen 9-4 jobb. De sterke båndene som knyttes mellom valpene og tispen og hennes evne til å utføre alle nødvendige pleieatferder, blir aktivisert ved fødselen hovedsakelig av hormonelle forandringer. Alle de hormonelle endringene er ennå ikke klarlagt selv hos laboratoriedyr. Man har ikke klart å produsere maternal atferd (livsnødvendige moderlig pleieatferder) hos jomfruelige dyr ved å injisere dem med hormoner. Melkeproduksjon alene kan slike tisper selvsagt vise. Synet av valpene, lukten og lyden av dem er også med på å opprettholde den moderlige pleieatferden. Hormonelle endringer er altså ikke nok, ytre stimuli må også til for å få den maternale atferd igang. (*Kilde Benjamin L. Hart*)

En undersøkelse gjort på rotter viste at påvirkningen av bare en rotteunge var for lite til å opprettholde maternal atferd og melkeproduksjon til denne ene nyfødte. Skulle dette kunne overføres til hunder, vil det kunne få sine uheldige konsekvenser dersom det er en valp i kullet.

Hos laboratorierotter og trolig også hos hunder, er tispen til en viss grad beskyttet mot forstyrrelser av fysisk og emosjonell karakter som normalt ville føre til produksjon av stresshormoner. Istedenfor å svare på truende stimuli vil tispen forbli hos valpene og beskytte dem.

Samspillet mellom mor og avkom begynner gjerne før siste valp er født. Oppsøkingen av spenene kan i begynnelsen se ut som en "prøve og feile" prosess, men den utføres mer systematisk enn som så (kilde Benjamin L. Hart). Den nyfødte blir tiltrukket av varmen fra morens kropp. Valpen padler langsomt og uregelmessig med padlende forbein og ved å skyve med bakbeina. Hodet beveger den fra side til side og undersøker på den måten terrenget foran seg. Valpene kravler på morens kropp og snuser mellom hårene til den finner spenene. Den skyver så hodet oppover etter å ha skjøvet det inn mot morens kropp og flytter oppover de uønskede hår som måtte være i veien. Har den fått patten i munnen begynner den straks å die. Dieatferden blir styrt automatisk av et senter som ligger bak i hjernen - i den forlengede ryggmarg.

Plasserer vi en varm pute på 30-40 grader i valpekassen, vil valpen bli tiltrukket av varmen fra den, og bore hodet sitt i den på søken etter spener. Puten er bløt og myk som morens kropp, men vi får ikke en nyfødt valp til å utføre de samme atferder dersom vi plasserer et oppvarmet stykke hardt metall.

De nyfødte valpene tåler relativt mye smerte fordi smertesansen ikke er velutviklet. Holder vi valpen for hardt, merker vi at den vil kravle vekk og den kan gi fra seg et skrik som tjener som et nødsignal for moren. Forskjellige lyder kan gi uttrykk for ubehag, smerte og muligens også tilfredshet. (E. Trumbler)

De første tre ukene av valpens liv utløser moren alle de nødvendige ammings og stelleperiodene. Hun legger seg nær valpene og kan vekke dem ved å slikke dem. Etter kort tid lærer valpene seg å reagere på morens

nærvær og omsorg slik at spenene finnes lett og blir tømt. Valpene får melk i 5-6 minutter hver time.

Det har lenge vært en vanlig oppfatning at luktesansen ikke har hatt noen betydning for valpen den første tiden, men den russiske fysiologen Troschinin har med et enkelt forsøk bevist noe annet. Han vasket noen tisper omhyggelig før fødselen. Deretter gned han tispene inn med mentolholdig olje. De nyfødte valpene diet de innsmurte spenene. Etter at de hadde fått tilfredsstilt sin sult, ble tispene vasket rene.

Da valpene igjen ble sultne, kunne de ikke finne dievortene. En spene som ikke lukter slik den gjorde ved første sup, kan ikke være en spene. Her har valpen altså lært, ved en "engangs betinging". Noen kaller dette å bli preget på moren, andre å lære hvem mordyret er eller å lære hvor maten kommer fra. Kjært barn har mange navn.

De sosiale bånd som knyttes mellom mor og valp og mellom valpene er av avgjørende betydning for hvordan individet skal utvikle seg og bli som voksen. Det er i høy grad miljøpåvirket og med andre ord lært. (Tispens atferd og kullsøskens atferd er læringsmiljøet.)

Tispen tar gjerne imot andre valper selv om de skulle være eldre, ja, til og med andre arter er ikke uvanlig om behovet skulle melde seg.

Muligens er det slik at dersom det er mange i et kull så kan en valp eller flere lære seg at det lønner seg å vise aggresjon i kampen om melk. Dersom en valp regelmessig vinner frem og truer vekk kullsøsken, og deretter blir atferden forsterket ved å få melk, kan aggresjon være en nyttig atferd for å få det som en "vil". Aggresjon har ført frem.

Dette er en hypotese, men den er ennå ikke bevist. Skulle det stemme så er aggresjon i høyeste grad en lært atferd.

I et NRK-program på radio (Sånn er livet), ble det hevdet av psykologer at gorillaer som var tatt fra moren like etter fødselen ikke hadde lært omsorg for eget avkom i en sensitiv periode.

Foreldrene var blitt drept, ungene oppfostret i en dyrepark og aldri sett voksne utføre seksuell atferd eller pleieatferder. Dette var årsaken til at det var vanskelig å få gorillaer til å pare seg og om det skulle la seg gjøre så ville ikke moren ta seg av avkommet på en god nok måte. Det ble forklart med at det nødvendige samspillet ikke var lært. Dette gjelder en annen art, men forklaringen til pleieatferden er at den er lært.

Det er også gjort forsøk med rotter hvor alle hannrottene ble tatt fra moren og oppfostret av mennesker. Disse rottene ble i kjønnsmoden alder presentert for lukten av en brunstig hunnrotte, bensin, kamfer og andre lukter. Det viste seg ingen signifikant forskjellig reaksjon på lukten fra den brunstige hunnen. Men etter en "omgang" med en brunstig hunnrotte var selvsagt reaksjonen ved presentasjon av brunstlukt signifikant annerledes enn fra ovennevnte lukter. Det måtte i det minste en "engangs betinging" til.

Nå er det ikke sikkert at dette er overførbart på hunder, det kan bare tiden og fremtidig forskning vise.

Jeg kjenner også til et schäferkull hvor begge foreldre hadde topp brukshundresultater å vise til. Hannvalpene ble bortbestilt til gode brukshundfolk. Hannvalpene ble regelmessig ført frem til spenene, mens tispene ble lagt bort. Hannvalpene skulle bli store, sterke og gode brukshunder. Kampen om nødvendig føde ble stor hos tispene. Det viste seg senere at tispene ble de beste brukshundene. Hannvalpene utviklet seg ikke til det samme nivået. Muligens kan det skje en livslang læring på det nivået også allerede de første leveukene.

Det er blitt reist en del innvendinger om at tispen utløser alle pleieatferder fram til valpen er 30 dager gammel. For tiden forskes det på dette. Kanskje utvikler valpen et samspill med tispen i forbindelse med de lyder den gir fra seg. Disse lydene blir til signaler som kan bety:

1) Jeg er sulten.
2) Jeg trenger å bli tømt.
3) Jeg finner deg ikke mor etc.

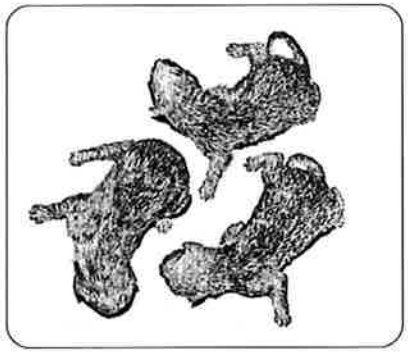

Kanskje skjer det læring i form av kommunikasjon eller lydsignaler mellom valpen og tispen allerede den 1. leveuke. Valpen har i alle fall lært hvem som er moren etter første måltid til tross for den "sovende" hjernen. Ut i fra den kjennsgjerningen kan man ikke utelukke at valpen har lært andre ting også.

All atferd behøver ikke bare være styrt av biologiske eller kjemiske prosesser, men i tillegg også av læring.

Til venstre:
Søkende pendelbevegelser på nyfødte valper.
(Fra E. Trumlers bok: "Dus med hunden")

SELBU
SPORT & FRITID
Telefon: 7381 9966

MAXBO

Gjør det enklere for deg

Maxbo Selbu

Tlf.: 7381 0440 - Telefax: 7381 0449

SMARKED

Dalførets mest assorterte

VAREUTVALG

Selbu Samvirkelag

Kontor 7381 6000
Telefax 7381 7814

FORBRUKER SAMVIRKET

Happy Dog tilbyr deg et totalprogram

Alltid et For som passer DIN hund

Happy Dog Premium Line

Der kun det beste er godt nok

Ernæring og sundhet henger nøye sammen. Å fore sundt og riktig er helt enkelt sykdomsforebyggende. Happy Dog Premium Line med BIO FORMEL, d.v.s. 28 urter for stimulering av stoffskifte, bedret motstandskraft og vitalitet.

MED BIO FORMEL forbedret motstandskraft og vitalitet

ORLEWO KAROTTEN!

Igjen tilgjengelig på det norske markedet:

Dette rimelige tilskuddsforet bør være på plass hos enhver som ønsker ekstra overskudd, glansfull pels og bedre pigmentering på sin hund.

Produktet inneholder en rekke viktige vitaminer, mineraler og sporelementer og virker positivt på hundens yteevne og motstandskraft.

FORKALKNING?
SKJELETTPROBLEM?

Vegrer din hund seg for å hoppe inn og ut av bilen?
Vegrer din hund seg for å gå i trapper?
Er hunden stel etter å ha ligget i ro?

Hjelpen heter **ARTHRO FIT.**
Arthro Fit er et produkt som lindrer ryggradsproblem og /eller artrose. Forkalkningsproblem hos hund er som regel genetisk betinget eller det kan oppstå pga. feilernæring, fysiske skader eller feilbelastning. Uansett grunn - hjelpen heter
ARTHRO FIT
Arthro Fit er et rent naturprodukt og påfører dermed ikke hunden noen form for bivirkninger slik medisinering ofte kan gjøre.

HAPPY DOG
Sunnere, helt enkelt !!

Forhandler i Selbu
Stig Meier Berg
Nordlia 9, 7580 Selbu
Tlf. 73 81 75 47

HAPPY DOG
Sunnere, helt enkelt !!

Har hunden din nesemidd?

- Sakset fra bladet "Jeger, hund og våpen", nr. 12-2000 -
- Av Siri Walen Simensen. (Utdrag) -

Slik er nesemidden

Nesemidden er oval, kremhvit og langbeint, og forekommer som larver eller voksne midd. Begge stadiene kan ses med det blotte øye. Larvene er 0,7 mm lange og ca 0,5 mm brede. Hunnmidden er 1-1,5 mm lang og 0,1-0,6 mm bred. Det er enkelt å se forskjell på larve og voksen midd fordi larven har tre beinpar, mens den voksne midden har fire.

- Nesemidden kan bevege seg ganske hurtig. Foreløpig kjenner vi bare til deler av livssyklusen. Sannsynligvis skjer mesteparten av utviklingen inne i hundens nesehule og bihuler. Middene kan vandre ut på neseborene til hunden og kan vandre inn i et annet nesebor f.eks. når hundene lukter på hverandre, forteller William Bredal. Mange hundeeiere har sett midden på vei ut av neseborene når hunden sover. De hvite middene er da lett å se mot den svarte snuten.

Tidligere trodde man at smitteoverføring bare kunne skje ved direkte kontakt mellom to dyr. Men den høye forekomsten av nesemidd i Sverige og Norge kan tyde på at indirekte overføring via miljøet er av betydning i områder med høy hundetetthet.

- Det kan være greit å være klar over at nesemidd er svært følsomme overfor varme og tørke. De kan overleve tre uker i fuktig miljø ved seks grader, men under en uke ved 20 grader, opplyser William Bredal.

Slik er symptomene

Liten eller moderat forekomst av midd i nesehulen og bihulene vil sannsynligvis ikke gi ytre tegn til en infeksjon. Store forekomster kan derimot gi symptomer.

- De mest vanlige symptomene er rennende nese, dårlig luktesans og såkalt "innovernysing". Nysingen skjer slik: Hunden står med senket hode, og med kraftig inndragning av luft trekker den slim, sekret eller luft bakover mot svelget. Dette skjer høylytt og kan skje anfallsvis. Både før og etter et spontant anfall kan hunden puste normalt. Viser hunden slik oppførsel hyppig, er det bekymringsfullt, men det er en normal handling hos hund for å kvitte seg med slim i nesehulen, beroliger William Bredal.

At luktesansen blir dårligere hos en hund med nesemidd er naturlig. Når neseslimhinnen blir irritert, økes produksjonen av slim. Vedvarer irritasjonen, kan det utvikles en kronisk betennelsesreaksjon. Siden nesemidden holder til bakerst i nesehulen - der lukteeplet finnes - og det tettes til med slim der, registrerer hunden dufter dårligere. Når hunden blir kvitt infeksjonen, kommer luktesansen tilbake.

- Det er ingenting som tyder på at nesemiddinfeksjon fører til varig svekkelse av luktesansen, opplyser Bredal.

Slik behandles hunden

Det har ikke vært mulig å gjennomføre tradisjonelle, kontrollerte behandlingsforsøk mot nesemidd fordi det er vanskelig å påvise tilstedeværelse av nesemidd før behandling og om nesemidden er borte etter behandlingen.

- Rapporter og egne undersøkelser viser at behandling med injeksjoner av Ivomec eller med Interceptor-tabletter har vært positiv, men ingen av disse medisinene er godkjent til bruk på hund i Norge, forteller William Bredal. Han opplyser at collieraser er spesielt følsomme overfor Ivomec-behandling, mens jakthundrasene stort sett tåler behandlingen godt.

I USA brukes de samme medisinene i små doser til å behandle mot hjerteorm. Dette kan være en mulig forklaring på den lave forekomsten av nesemidd hos hund i USA. Ved den doseringen som brukes mot hjerteorm er det ikke registrert bivirkninger. Hjerteorm forekommer ikke i Norge.

- Veterinær William Bredal har forsket på nesemidd.

STJØRDAL DYREKLINIKK

Tlf.: 74 82 20 02

Ring for time

Man. og tor.	08.00-18.00
Tir., ons. og fre.	08.00-16.00

Øyeblikkelig hjelp
Hund, katt og andre selskapsdyr

- Øyelysing
- Poliklinikk
- Røntgen / ID
- Ultralyd
- Kirurgi
- Ultralyd tannrenseapp.
- Laboratorium
- EKG hjerteundersøkelser

Veterinærer:
Hege Jøntvedt Engum
og
Per Jørgen Engum

Sandgata 1 (ved Bunnpris), 7500 STJØRDAL

Akupunktur på hunder

- Sakset fra Snöggposten nr. 1-2001. -

Flere og flere hundeeiere søker alternative behandlingsformer når hunden deres har det dårlig. På veterinærhøgskolen i Oslo møter vi klinikkveterinær Gry Jæger som tilbyr akupunkturbehandling som et alternativ til skolemedisin.

- Her på klinikken behandler vi først og fremst syke dyr etter skolemedisinske prinsipper, sier Gry Jæger, - men når det gjelder muskel og skjelettplager er skolemedisin svært begrenset, som regel blir behandlingen enten smertestillende eller kortison. Av og til virker medisinene rett og slett ikke, eller de kan gi store bivirkninger. En del hundeeiere ønsker å prøve noe annet, og da tilbyr jeg akupunktur som kan være et godt alternativ. Akupunktur er en smertestillende behandling på lik linje med medikamenter, men den har ingen bivirkninger. Det man i tillegg gjør med nål, er å stimulere det vonde området lokalt så blodgjennomstrømningen økes.

Andre plager som kan behandles

- Jeg bruker akupunktur på hunder som har kroniske diarèer eller problemer i mage/tarmkanalen, og av og til på hunder med kløe og hudproblemer. Kløe kan være vanskelig å behandle fordi grunnene til den kan være så mange, men akupunktur kan i enkelte tilfeller dempe plagene slik at behandlingen med kortison kan reduseres eller sløyfes helt. Men de fleste hundene jeg behandler har muskel og skjelettplager, og det er på dette området vi best kan se positive resultater.

Virkning

Virkningen av behandlingen avhenger litt av hva slags type lidelser hunden har. Forkalkninger i rygg, hofter, knær og albuer svarer som regel godt på akupunkturbehandling, andre lidelser er vanskeligere å behandle. Problemer i albuene kan være vriene, kanskje fordi en hund har mest vekt på albuene. Som hos oss mennesker er det såkalt gode og dårlige respondere også blant hundene. På de gode responderne har akupunktur veldig god effekt, de dårlige svarer ikke idet hele tatt på akupunkturbehandlingen, og så har man dem som nok blir bedre, men kanskje ikke så bra som man håpet. Man skal ikke vente at hunden blir kurert for plagene sine - dette er rett og slett smertebehandling. Er det en forkalkning i et ledd, skyldes det i utgangspunktet en ustabilitet i leddet. Kroppen danne forkalkningen for å stabilisere leddet, og forkalkningen fjerner man ikke. Det er heller ikke forkalkningen som gjør vondt - det er betennelsesprosessen inne i leddet som skaper smerten, og det er smerten man kan fjerne eller lindre. Hundene plages ikke under behandlingen. De står helt rolig mens jeg plasserer nålene.

Hvor lenge en behandling virker, kan variere. Noen klarer seg med 3-4-5 behandlinger. Det kan gå bra et halvt år, ett år, og så kan haltheten eller stivheten komme tilbake. Noen kan være symptomfrie enda lenger. Jeg har eldre hunder med kroniske leddforandringer under akupunkturbehandling ca en gang i måneden for å holde symptomene i sjakk. Noen trenger smertestillende ved siden av, men man kan redusere dosen og i perioder utelate dem.

Dokumentasjon av effekt

- Vi kan også implantere gullbiter i akupunkturpunktene for å stimulere punktene permanent. Dette har vært gjort i mange, mange år, blant annet i Danmark og USA, (på hunder med bl.a. hofteleddsdysplasi), og man får veldig god tilbakemelding fra eiere. Men effekten har aldri vært dokumentert! Derfor tenkte vi her ved klinikken at hvis effekten er så god, bør den kunne la seg dokumentere. Jeg startet et forsøk over seks måneder. Åtti hunder er med i prosjektet - så mange må man ha for å kunne sammenligne gruppene. Halvparten av hundene fikk ikke behandling, og halvparten fikk implantert gull. Dette var en dobbelt blind test hvor verken eier eller jeg visste om hunden hadde fått behandling eller ikke - det visste bare kirurgen som implanterte gullet. Han så ikke hundene etterpå, han utførte jobben der og da etter loddtrekning. Jeg har nettopp avsluttet dette prosjektet og er i gang med å sammenligne de to gruppene. Veldig mye er opp til eieren, at han eller hun har vært flink til å "lese" hunden sin. Det er eierne som må informere meg om hvordan hunden har oppført seg i de forskjellige miljøene, om de har hatt smerteytring, om de har vegret seg for å gjøre ting. Eierne svarte på et spørreskjema som vedrørte alle sine hunder hver gang de var til kontroll, og først etter seks måneder kunne koden brytes, koden som fortalte meg hvilke hunder som hadde fått behandling.

Resultatet

- Resultatene så langt viser at over åtti prosent av de hundene som fikk implantert gull var bedre enn kontrollgruppen. Her var bedringen femti prosent, sier Gry Jæger. - Forsøket er som sagt nettopp avsluttet, mye analysearbeid gjenstår. Det tar ganske lang tid å analysere alle dataene. Når dette er gjort, vil resultatet bli åublisert i veterinærtidsskriftet og i populærvitenskapelige tisskrifter. Egentlig kan jeg ikke si at forsøket er avsluttet. Seks måneder er ikke lang tid, behandlingen skal helst virke lenger. Derfor er det viktig å følge opp disse hundene, helst over et par år. Vi håper å få økonomisk støtte videre til oppfølgingen. Det koster ganske mye penger å holde et slikt prosjekt i gang. Foreløpig kan jeg altså ikke si noe om effekten utover disse seks månedene, men det gir en god indikasjon likevel.

Et godt alternativ

- Uansett resultatet av dette prosjektet, vil jeg anbefale akupunktur som en aktuell behandlingsmåte på flere områder og som et godt alternativ eller suplement til skolemedisin. Erfaringsmessig virker det med godt resultat på flere lidelser. Selvfølgelig er det også et økonomisk spørsmål - det er ikke gratis, dette heller. Men hvis jeg skulle velge mellom akupunktur eller medisinsk behandling, og utsikten til bedring var like stor, ville jeg nok forsøkt akupunktur først, avslutter Gry Jæger.

Lykken er som en sommerfugl.
Når den jages, er den alltid utenfor rekkevidde.
Men når du sitter stille,
vil den kanskje komme dalende ned til deg.

Nathaniel Hawthorne (1804 - 1864)

Avsløring av pelsindustriens internasjonale handel med hunde- og kattepels

- Sakset fra bladet "Hund & Fritid" nr. 3-2000 -

Mer enn to millioner hunder og katter blir årlig brutalt nedslaktet for bruk i den internasjonale pelsindustrien.

Bevis for den massive og systematisk grove dyremishandlingen ble samlet under 18 måneder "undercover" (hemmelig) etterforskning - utført av et 9-manns team.

Undersøkelsen var et samarbeide mellom Humane Society International (HSI) og Mannfred Karreman, en prisbelønnet uavhengig journalist. Den hemmelige etterforskningen resulterte i en rapport med omfattende dokumentasjon. En norsk versjon av rapporten (med utfyllende undersøkelser rundt norske forhold) er offentliggjort av Dyrebeskyttelsen Oslo & Omegn (DBO). Den er lagt ut på DBO sin hjemmeside www.dbo.no.

* Over to millioner hunder og katter drepes årlig for pelsens skyld. Vanligvis kreves 10-12 hunder og 24 katter for å produsere en kåpe - flere om det brukes valper eller kattunger. Dyrene kan være drept i et land, preparert i et annet, ferdiglaget i et tredje og derifra solgt videre til hele verden - deriblant Norge.

* Inhumane metoder for oppdrett, behandling, transport og avlivning. Dyrene holdes under ekstremt dårlige forhold, de behandles som gjenstander, fraktes og avlives på måter som påfører dem panikk, skader og traumer som unødvendig og brutalt forsterker deres lidelse.

* Pels fra hund og katt selges til hele verden under falske dekknavn - for å skjule pelsens opprinnelse. Hundepels kan selges som "Gaewolf" eller "Asian jackal", og kattepels kan selges som "Goyangi" eller "Katzenfelle" - for å nevne noen av betegnelsene.

* Hunde- og kattepels er dokumentert solgt ved flere pelsforetninger i Norge. Salg av jekker og annet med pelskanter lik det som er dokumentert som hundepels er også vanlig i norske foretninger.

* Sviktende norsk kontroll ifht. hunde- og kattepels. Det er ikke påbudt å merke pelsplagg- og produkter med hvilke dyr de stammer fra. Det føres heller ikke offentlig kontroll med omfanget av importert hunde- og kattepels.

* Nordmenn vet ikke hva de kjøper. I mange tilfeller er pels behandlet og farget til det ugjenkjennelige. En DNA-analyse er ofte eneste måte å avklare hvilket dyr pelsen kommer fra. Dette betyr i praksis at forbrukerne ikke har mulighet til å velge bort pels fra hund og katt.

* DBO ønsker forbud mot import av pels fra hund og katt.
* DBO ønsker påbud om merking av pelsprodukter med opphavsdyr.
* DBO oppfordrer norske forbrukere til å unnlate å kjøpe ethvert pelsprodukt.

For mer informasjon kontakt Dyrebeskyttelsen Oslo & Omegns presse-kontakt: Marianne Hauge, 97 09 15 69 / 67 14 93 23

Terminliste, trøndelag

t.o.m. 17. juni 2001. Sporprøver, utstillinger, lydighet, agility

Nærmere opplysninger, redaktør i NeaHund, Wenche R. Krogstad

28.04.	Trondheim	5: Jagende spisshunder
29.04.	Verdal	8: Retrievere
29.04.	Trondheim	LYDIGHET (Nidaros Hundeklubb)
29.04.	Malvik	6/4: Nordiske støvere, kontinentale støvere, istarski strih./ korthår støver, beagle, drever.
01.05.	Rissa	1: Samtlige (unnt. welsh c., borderc., austr.kelpie, schäferh.) 2: Samtlige (unnt. st.bernh., boxer, eng.mastiff, gr.danois, pyr.mastiff) 3: Dvergterriere 5: Lapphunder, pod.ibicenco, japanske spissh.raser, basenji, ch.chow, isl.fårehund, kecsh., n.buhund, västg.spets, faraoh., pod.port., mex.nakenh., kleinsp., pomeranian, r.u.r. 6/4: nord.støvere, kont.støvere, viltsporhunder, istarski str./korth.støvere, blodhund, dalmatiner, r.u.r. 8: Spaniels 9: Samtlige (unnt. puddel) 10: Samtlilge (unnt. irsk ulveh.)
12.05.	Orkdalen	5: Finsk sp., norrbottensp. 6/4: Nord.støv., kont.støv., ist.strih. /korth.støv., beagle,drever 7: Samtlige (unnt. weim., r.u.r.)
12.-13.05.	Trondheim	1: Samtlige (unnt. borderc., austr.kelpie, schäferh.) 2: Samtllige (unnt. pyr.mastiff) 3: Samtlige raser 5: Lapphunder, pod. ibic., jap.spisshundraser, basenji, ch.chow, isl.fåreh., keehond, n.buhund, sib.husky, västg.spets, faraohund, pod.portug., mex.nakenh., kleinsp., pomeran., r.u.r. 6/4: Viltsp.hunder, blodh., dalmat., rhod.ridgeb., r.u.r. 7: Weimaraner, r.u.r. 8: Spaniels r.u.r. 9: Samtlige raser 10: Samtlige (unnt. i.ulveh.)
12.-13.05.	Trondheim	1: Schäferhund - LYDIGHET
13.05.	Trondheim	5: Pod.ibicenco, faraoh., pod.port., 10: Samtlige raser
13.05.	Stjørdal	5: Finsk sp., norrbottensp., 6/4: Nord.støvere, kont.støvere, ist.strih./korth.støvere, beagle, drever,
19.05.	Levanger	LYDIGHET (NRK-Nord.Trøndelag)
24.05.	Støren	7: samtlige raser (unnt. weimaraner, r.u.r.)
26.05.	Tr.h./Leangen	6/4: Nord.støv., kont.støv., ist.strih./korth.støv., beagle, drever
26.05.	Trondheim	6/4: Dachshunder
26.05.	Trondheim	7: Samtlige (unnt. weimaraner, r.u.r.)
02.06.	Trondheim	AGILITY (Nidaros Hundeklubb)
02.-03.06.	Trondheim	1: Collie - LYDIGHET
03.06.	Orkdalen	LYDIGHET - AGILITY (Orkdal HK)
09.-10.06.	Steinkjer/Ogndal.	BLODSPORPRØVER (NRK avd. Nord-Trøndelag)
16.06.	Stiklestad	5: Jagende spisshunder, 6/4: Dachshunder, Nord.støv., kont. støv., ist.strih./korth.støv., beagle, drever, 7: Samtlige (unnt.weim, r.u.r.)
16.-17.06.	Stiklestad	LYDIGHET (Levanger HK)

Påmeldingsfrist for utstillinger/prøver er vanligvis minst 1 mndr. før.

VIKING RØDINGSTJENESTE

ESSO

JOBU - FOR SKOGENS YRKE

Sørflakne Bensin og Service A/S

7580 Selbu

Tlf.: 73 81 73 50 Fax: 73 81 73 93

Autorisert bilverksted - Bensin - Olje
Gummiforhandler

Konsulentoppdrag
Produksjon
Opplæring
Internett
Salg

SelbuNett

www.selbunett.no

Selbu DataSats / Selbu IT-senter

Tlf. 73 81 75 47 - mobil 926 03 856 - faks 73 81 77 85

Resultatbørs

Utstilling

Steinkjer Hundeklubb, 03.09.00

Bezonian Extra *(Zarec)* (flatcoated retriever) — Torill Nyheim
1 - BIM-valp

Santo (golden retriever) — Tone Aune
1 -

Tomboys Sweet Simone (*Momo*) (cocker spaniel) — Wenche R. Krogstad
2AK

Draugens Netto (*Mira*) (hollandsk gjeterhund) — Elin Setseng
1AK - 1VK

Gromgutten av Sverresborg *(Grom)* (labrador) — Sigrid Edvardsen
1AUK - 1AUKK

Snorre Gode av Sverresborg *(Bonnie)* (labrador) — Sigrid Edvardsen
1AK - 1VK - CERT - 2BHK -

Stjørdal Hundeklubb, Valpeshow (uoff.), 30.09.00

Hotpoints Best I Could *(Bessie)* (grand danois) — Grethe Malvik Nykkelmo
1 - BIR-valp

Tomboys Symphoni For You *(Pippi)* (cocker spaniel) — Wenche R. Krogstad
1 - BIM-valp

Santo (golden retriever) — Tone Aune
1 - BIR-valp

Norsk Retrieverkl. avd. Tr.h. og omegn, (uoff.),

Snorre Gode av Sverresborg *(Bonnie)* — Sigrid Edvardsen
1AK - HP - 1VK - BIR - 2BIS

Gromgutten av Sverresborg *(Grom)* (labrador) — Sigrid Edvardsen
1AUK - HP - 4VK

Orkdal Hundeklubb, 11.-12.11.00

Icikarma's Egon Eberhart *(Emil)* (landseer) — Maria Rokseth
1AK - 1VK - CERT - 1BHK - BIR - (NUCh)

NUCh Insetlias Black Bear *(Bamse)* — Ingeborg Borseth
CK - res.CHK - res.BHK

Norsk Kennel Klub, Hamar, 24.-26.11.00

NUCh Insetlias Black Bear *(Bamse)* — Ingeborg Borseth
4CHK

NUCh Icikarma's Egon Eberhart *(Emil)* (landseer) — Maria Rokseth
CK - 1CHK - 1BHK - BIM - Norsk Vinner -00

Draugens Netto (*Mira*) — Elin Setseng
1AK - 3VK

Svensk Kennel Klubb, Stockholm, 09.-10.12.-00

NUCh Icikarma's Egon Eberhart *(Emil)* (landseer) — Maria Rokseth
1AK - 1VK - CERT - 3BHK (SUCh)

Blodsporprøver

Selbu Trekk- og Brukshundklubb, 09.09.00

Snorre Gode av Sverresborg *(Bonnie)*	Sigrid Edvardsen
1. premie - Norsk Viltsporchampion	
Draugens Netto *(Mira)*	Elin Setseng
1. premie	
Tomboys Sweet Simone *(Momo)*	Wenche R. Krogstad
1. premie - Nr. 3	
Yoshi (akita inu)	Svein Åkervik
1. premie	

Lydighetsprøver

Norsk Retrieverkl. avd. Trondheim og Omegn

Snorre Gode av Sverresborg *(Bonnie)*	Sigrid Edvardsen
LP-1: 3. premie, nr. 4 i klassen	

Hundekjøring

Wilhelmina - Sverige, 06.-07.01.-00

Sixten (glatthåret vorsteher) - 06.01.00	Henrik Rapp
Enspann herre - 2 x 6,5 km - nr. 8 av 14 deltakere	
Sixten (glatthåret vorsteher) - 07.01.00	Anna Rapp
Enspann dame - 10 km - nr. 10 av 13 deltakere	

NKK's internasjonale utstilling på Hamar 24. - 26. november 2000

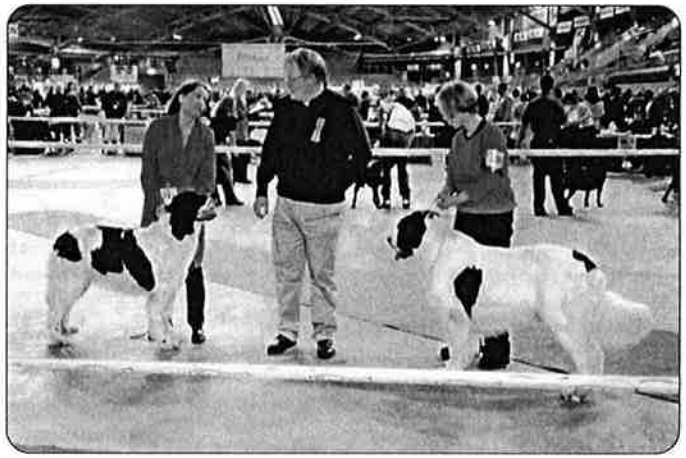

Beste tispe og beste hannhund i landseer-ringen - fra venstre BIR ?, dommer Kurt Nilsson og BIM,NUCh NV-oo Icikarma's Egon Eberhart (Emil) m/Maria Rokseth, Selbu.Emil ble forøvrig svensk utstillingschampion på Stora Stockholm lørdag 11. desember. GRATULERER, Maria!

Klubbmateriell

Overtrekksdress m/klubbmerke på ryggen, vindtett m/frottèfor, todelt, str. S, M, L, XL farge: burgunder/grønn/marineblå, ensf. bukse	kr. 600,-
Collegegenser m/klubbmerke foran, farge: mørk rød, str. M, L, XL	kr. 75,-
Klubbmerke, stoff	kr. 20,-
Klubbmerke, klister	kr. 10,-
Flatvevd vebb-bånd (*til seletøy/halsbånd*) farge: svart, pr. meter	kr. 15,-

Vi forhandler hundeutstyr og

HUNDEFÔR
LONE STAR®
HUBBARD

BlomsterBua
7580 Selbu

Wenche

B

POSITIVE fritidstiltak fortjener støtte . . .

Vi gjør det med glede . . . .

SELBU SPAREBANK